

РЕШЕНИЕ

№ 4123

гр. София, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 91 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА

при участието на секретаря СИМОНА Г. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20231110135872 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 128, ал. 1 от Семейния кодекс /СК/.

Производството по делото е образувано по молба на Н. А. Л., ЕГН ***** и М. М. Л., ЕГН ***** срещу А. Д. А., ЕГН ***** и Н. М. Л., ЕГН *****, с правно основание чл. 128 от СК за определяне на мерки за лични отношения между ищците, имащи качеството на баба и дядо по бащина линия на малолетното дете Мария Николаева Л., ЕГН *****, с детето, както следва: всяка нечетна седмица от календарната година за времето от 18.00 часа в петък до 18.00 часа в събота, с преспиване, както и да осъществяват част от определения режим на лични контакти на бащата с детето.

Ищците твърдят в исковата молба, че през 2015г. ответницата и синът им заживели заедно без сключен граждански брак в тяхното жилище в гр. София, ж.к. Свобода, бул. Ген. Никола Жеков № 22. От съжителството на двамата се родила тяхната дъщеря и тяхна внучка Мария Николаева Л.. От началото на съвместния им живот отношенията им били добри, но впоследствие се появили множество фактори, които довели до тяхната раздяла - през 2020г. ответницата напуснала сина им и заедно с детето

заживели на друго място. През цялото това време ответницата не им давала да видят детето дори за кратко. На 25.01.2023г. в проведено производство по чл. 127, ал. 2 СК по гр. д. № 44816/2020г. по описа на СРС, 84 състав и след постигнато споразумение, съдът определил режим на лично отношения между бащата и детето. Ответникът работи в „Хек Солар“ ЕООД и със заповед на управителя на дружеството бил командирован в държавите Франция, Полша и Нидерландия за времето от 16.01.2023г. до 30.09.2024г. Работата, която ответникът изпълнявал, не позволявала той да се завръща в България за повече от няколко дни. През времето на отсъствие на ответника на няколко пъти майката позволила на ишците да осъществят контакти с внучката им. Това обаче били кратки, мимолетни виждания. Новият приятел на майката се обаждал на ишците по телефона и им заявявал, че скоро ще изведат детето в Гърция и няма да се завръщат в България. На 29.05.2023г. ишцата, без да бъде поканена, отишла на празненството за рождения ден на детето. Ответницата отново не ѝ позволила достъп до внучката ѝ, въпреки че ишцата заплатила разходите по рождения ден. След това ишцата няколко пъти се обаждала на майката да им даде детето да остане някоя събота или неделя при тях, но отговорите винаги били, че детето е болно и скоро нямало да оздравее. Ишците живеят в жилище, което закупили за дъщеря си, но същата живее на друго място със своето семейство. Жилището е тристайно, като за внучката им Мария има обособена самостоятелна и обзаведена детска стая. И двамата ишци са трудово ангажирани. Молят да бъдат постановени мерки на лични отношения с внучката им Мария, като предлагат такива. Претендират разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответницата. Оспорва изложенияте в исковата молба обстоятелства и счита същата за неоснователна. Заявява, че преди и след съдебното решение редовно давала детето на неговия баща във всички дни, в които е поискал и когато детето било здраво. Бащата не осъществявал срещите, а завеждал детето при неговите родители и излизал, а те от негово име извършвали контактите с детето. Когато бащата започнал да пътува в чужбина през последната една година, детето вече не желало да ходи в дома на баба и дядо си. Въпреки това майката продължавала да настоява детето да ходи при тях още известно време, защото баба ѝ много държала то да ходи в дните на лични контакти с бащата, макар и него да го нямало. Детето започнало все по – често да плаче и да се

разстройва при тези наложителни срещи и отказвало да ходи. Предвид това, майката ги преустановила. Казала на бащата, че детето ще посещава дома му само, когато той е там. Сочи, че исканият от ишците режим е разширен, като следва да бъде определен такъв, който да е в интерес на детето, а не на ишците. Детето е ученичка в първи клас. Има нужда от време за учене, почивка и игра. Непрекъснатото и прекомерно местене на детето от един дом в друг ще даде отрицателно въздействие над детето и ще го отблъсне още повече от ишците. Понастоящем ишцата редовно ходи в училището на детето, което е в близост до нейния дом, причаква го между часовете и вербално го настройва срещу майката. Плаши го, като му говори, че майка ѝ щяла в скоро време да попадне в затвор и няма да може да се грижи за нея. Причаква и майката след работа, като я заплашвала, че „след приключване на настоящото дело нямала представа какво щяло да ѝ се случи, щели да я накажат с пробация и ще отиде в затвора“. Желанието на бабата да се среща с детето прераснало в агресия към майката, което тя изразявала и пред детето, говорейки му неверни неща, с които да го плаши. На 10.10.2023г. при поредното ѝ ходене в училището на детето, тя проявила агресия към него, като волно или неволно го ударила по главата. Детето било много изплашено от нея и не желае да я вижда. Не претендира разноси.

Ответникът не е представил отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Ответниците са родители на детето Мария Николаева Л., ЕГН *****, а ишците са негови баба и дядо по бащина линия.

С Решение № 1124/25.01.2023г. на СРС, III ГО, 84 състав, влязло в сила на 25.01.2023г., е утвърдено постигнатото между Н. М. Л. и А. Д. А. споразумение по чл. 127, ал. 1 СК, като родителските права спрямо детето Мария са предоставени за упражняване на майката, определено е местоживееенето на детето да бъде при неговата майка, определен е режим на лични отношения на бащата с детето, както и последният да заплаща на детето месечна издръжка в размер на 300 лева.

Със Заповед № 15А/13.01.2023г. бащата на детето – Н. М. Л., е командирован управителя на „Хек Солар“ ЕООД до държави Франция,

Полша и Нидерландия и обратно, със срок на командировката от 16.01.2023г. до 30.09.2024г.

Видно от представеното и прието по делото съдебномедицинско удостоверение № 892/2023г., издадено от д-р Методи Гошов на 11.10.2023г., при прегледа на Мария Николаева Л. се установява: контузия, изразена морфологично с травматичен оток и кръвонасядане, в средата на челото. Това травматично увреждане е получено в резултат на действието на твърд тъп предмет със сравнително ограничена контактуваща повърхност, по механизма на удар с или върху такъв. Увреждането може да бъде получено от нанесен удар с лакът по време и начин, както съобщава пострадалото лице. Причинено е болка и страдание.

С оглед изискванията на чл. 15, ал. 6 ЗЗДт, по делото е изготвен социален доклад от ДСП – Сердика. Видно от проведеното социално проучване, майката А. А. заявява, че никога не е спирала дъщеря си и Мария е гостувала в дома на родителите на бащата. Същата заявява, че на 10.10.2023г. бабата по бащина линия отишла в училището на детето, искала да го вземе със себе си, детето не е пожелало да тръгне, стигнало се до конфликт и Мария е ударена от баба си по главата. При проведения индивидуален разговор с детето, то разказва същото. Мария добавя, че преди е гостувала при баба и дядо, сега вече не желае да се среща с нея, „баба я кара да пише и да учи по цяла нощ... баба обижда мама с най – гадната, най – лошата...а мен, че не мога да уча..“. Детето споделило, че преди е обичало баба Н., сега вече не. За отношенията с дядо си М., Мария разказва, че той „слуша баба“. Н. Л. заявява, че обича внучката си и със съпруга ѝ желаят детето да гостува в дома им, да имат режим на контакти с него, тъй като бащата на Мария е в чужбина и те реално нямат регламентирано време с детето. Същата е категорична, че никога не е удряла детето, имало спор между нея и А. А.. Основни грижи и задоволяване на потребностите на детето се полагат от майката. В дома на бабата и дядото по бащина линия са създадени условия за пребиваване на внучката им. Бабата работи на трудов договор на позиция продавач – консултант в ТБ „Илиянци“. Съпругът ѝ работи в дружество „ЧЕЗ“. Детето Мария редовно е гостувало в семейната среда на баба си и дядо си по бащина линия, преспивало е в дома им. Налични са данни за ситуации, в която Мария била ударена от бабата, по данни на майката и детето, това е снело доверието при детето към неговата баба. Налице е напрежение, отношенията между

възрастните са влошени и това рефлектира на качеството на връзката на Мария с Н. и М. Л.и. Мария е ученичка в първи клас на 102 ОУ „Панайот Волов“. В училище Мария се справя добре, посещава занималня и курс по английски език. Малолетната Мария има изградена близка емоционална връзка с майката. Детето познава и има привързаност към членовете на разширеното семейство по бащина линия, в дома на които до скоро е гостувало и контактувало редовно.

От показанията на св. Виктория А. Веселинова се установява, че бащата на детето е командирован от януари до септември 2024г., като обектите са във Франция, Нидерландия и Полша. До сега той е бил на работа в чужбина. През това време се връщал в България. През лятото на 2023г. той бил тук. На всички официални празници присъства в България. Когато е в България, бащата се вижда с детето. Ищцата се вижда с детето единствено, когато то е при баща си. Тя постоянно търси детето и иска да има контакт с него. Обаждала се на майката и питала дали може да види детето. Ходела няколко пъти в училището. За последно ищцата и детето били заедно през лятото на 2023г. Тогава били в дома на ищцата. Извеждат го в близкото училище, водят го по детски центрове. Детето изглежда щастливо, когато е с баща си, баба си, дядо си, леля си. Майката живее с мъж, който в съобщения обиждал и заплашвал ищцата.

Преценени по реда на чл. 172 ГПК, съдът кредитира показанията на св. Веселинова като обективни и логични, непротиворечиви както помежду си, така и с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно споделените ѝ обстоятелства, тъй като няма лични впечатления за тях.

Изготвена е съдебнопсихологична експертиза, видно от заключението на която детето е отчуждено към бабата и е с негативно отношение към нея. Данните от приложените психодиагностични методики определят добър емоционален статус за възрастта и развитието. Вземането на страна в конфликта на значимите възрастни е очертал в детската психика тревожност, но тя е ситуационна във връзка с делото и изследването, не от преживяно насилие. Изследването не открива данни да се преживяват тревожност и безпокойство в клинични стойности. Наличието на същите е в рамките на житейската ситуация и изводимите от нея интеракции. Данните от

изследването на личността на Н. Л. не откриват неадаптивни модели на поведение и на начин на мислене, нито данни личността да е от агресивен тип. Отношенията между детето и бабата не биха повлияли и довели до негативни последици за правилното развитие, израстване и оформяне на личността на детето.

Съдът не кредитира представеното становище от Мая Валентинова И.а – класен ръководител на 1а клас в 102 ОУ „Панайот Волов“, тъй като същото има характер на свидетелски показания, събрани не по установения ред по ГПК.

При така установената фактическа обстановка съдът обосновава следните правни изводи:

Съгласно чл. 128, ал. 1 СК, дядото и бабата могат да поискат от районния съд по настоящия адрес на детето да определи мерки за лични отношения с него, ако това е в интерес на детето. При преценката относно определянето на лични отношения между баба и дядо с техен внук се изхожда винаги от интересите на детето. Установяването на правото по чл. 128, ал. 1 СК е продиктувано от обичайните и традиционни отношения в българското семейство, а именно по-възрастните родители да подпомагат своите деца при отглеждането на техните деца, т.е. на внуците. Институтът цели утвърдените родови отношения да не бъдат прекъсвани при развод или при раздяла между родителите на децата, респективно при смърт на единия родител – т. е. да не бъдат прекъсвани в случаите, в които родителските права се упражняват от единия само родител. За да се иска конкретно реализиране на това право със санкцията на съда, на първо място, претендиращата страна следва да установи факти, които сочат, че е налице отрицателното условие на закона, а именно, че „се пречи на поддържането на лични отношения“. В настоящия случай от доказателствата по делото се установява, че бабата и дядото по бащина линия са осъществявали срещи с внучката си Мария по времето на определения режим на лични отношения на бащата с детето, като след командироването му в чужбина такива не са се провеждали.

За осъществяването на тази правна възможност обаче следва да се установи категорично, че личните отношения са в интерес на детето, като е наложителна преценката за ефикасността на режима, който ще се постанови с оглед същият да отговаря в най-пълна степен на интересите на детето.

По делото не се доказаха твърденията на ответницата за осъществен на 10.10.2023г. акт на насилие от страна на ищцата спрямо детето. От представеното съдебномедицинско удостоверение се установява, че на детето Мария са причинени описаните в него травматични увреждания, но не се доказва обстоятелството същите да са причинени от ищцата. Не са представени доказателства относно авторството на причинените на Мария увреждания. Изложеното се подкрепя и от заключението на изготвената съдебнопсихологична експертиза, според което в детската психика е очертана тревожност, която обаче е в резултат на вземането на страна в конфликта на значимите възрастни, не от преживяно насилие. По делото безспорно се установи, че ищцата и ответницата са със силно влошени отношения, като в този спор между тях детето е взело позицията на своята майка, която в случая е и отглеждащият го родител. Бабата и дядото по бащина линия се виждат с Мария единствено, когато ответникът е в България /предвид командироването му до Франция, Полша и Нидерландия/ и в рамките на определения му режим на лични контакти с детето. Мария изглежда щастлива, когато е с баща си, баба си и дядо си. В подкрепа на този извод са показанията на св. Веселинова, която лично е възприела състоянието и поведението на Мария в присъствието на разширеното семейство по бащина линия. Установи се също, че детето и неговата баба са се срещнали през лятото на 2023г. Ищцата постоянно търси контакт с детето, като се обажда по телефона на майката, ходи и в училището на детето. Ответницата преустановила контактите между Мария и ищите, в каквато посока са и изложените от нея твърдения в отговора на исковата молба. От показанията на св. Веселинова е видно, че ответницата живее с мъж, който обижда и заплашва ищцата чрез съобщения. Детето е отчуждено към бабата и е с негативно отношение към нея. След анализ на посочените обстоятелства, съдът счита, че Мария е имала топла емоционална връзка със своите баба и дядо по бащина линия, детето е гостувало в техния дом, било е щастливо, когато е било при тях. Срещите на детето с ищите са преустановени от майката в резултат на конфликтните ѝ отношения с бабата по бащина линия, като детето е взело страната на своята майка в този конфликт. В резултат именно на това у детето е налична тревожност, както и отчуждение към неговата баба. Съдът намира, че преустановяването на отношенията между разширеното семейство по бащино линия, от една страна, и детето, от друга,

безспорно не е в негов интерес, още повече, че прекъсването на връзката между тях се дължи на поведението на значимите възрастни. От заключението на експертното изследване е видно, че у личността на Н. Л. не се откриват неадаптивни модели на поведение и на начин на мислене, нито данни личността да е от агресивен тип. Отношенията между детето и бабата не биха повлияли и довели до негативни последици за правилното развитие, израстване и оформяне на личността на детето. Обосновава се заключението, че в интерес на Мария е да поддържа контакти с разширеното си семейство.

Тъй като производството по определяне на режим на лични отношения по чл. 128 от СК е спорна съдебна администрация на граждански отношения, съдът не е обвързан с конкретно претендирания от ищците режим. Исковата молба за определяне на режим на лични отношения между дядото и бабата, от една страна, и тяхната внучка, от друга, с посочен примерен режим, сезира съдът да постанови решение, с което да определи подходящ режим при отчитане интересите на детето, но не обвързва съда с конкретното искане. С оглед гореизложеното и отчитайки обстоятелствата, свързани с възрастта на детето, постановеният режим на лични отношения с неговия баща, потребностите на детето за пълноценни отношения както с родителите, така и със своите баба и дядо по майчина и бащина линия, необходимостта от изграждане и поддържане на близки отношения с разширеното семейство и осигуряване нуждите и потребностите му от социална среда, образование и правилно психо – физическо развитие, като взе предвид преди всичко интереса на детето, съдът намира, че в интерес на същото е следният режим на лични отношения между него и баба му и дядо му по бащина линия: всяка втора седмица от месеца във вторник за времето от 17.00 часа, а ако детето е на училище и/или извънкласни дейности – след приключване на същите, до 20.30 часа на същия ден, както и седем непрекъснати дни през лятото, по време което не съвпада с платения годишен отпуск на майката и определения режим на лични отношения на бащата с детето. Съдът намира, че посоченият режим на лични отношения ще възстанови прекъснатата връзка между бабата и дядото по бащина линия и тяхната внучка, от една страна, а от друга страна, ще осигури и гарантира правото на всеки един от родителите на детето за лични контакти с него. Установи се, че бабата и дядото по бащина линия виждат детето в рамките на определения режим на лични отношения на бащата с Мария, но това право е лично, като както бащата, така и неговите

родители /баба и дядо на детето/ имат самостоятелно право на лични отношения с детето, поради което не може да бъдат предприети мерки, които да осигуряват правото на бабата и дядото и едновременно да се нарушава правото на бащата за самостоятелни контакти с детето. Съдът намира, че горепосоченият режим ще осигури постепенно възстановяване на емоционалната връзка от страна на Мария към нейните баба и дядо, и от друга страна, ще предостави възможност на последните да участват в живота на детето, както и да се запази родствената връзка между тях. Безспорно е в интерес на детето да поддържа контакти и отношения с разширеното си семейство, което ще гарантира правилното физическо, психическо, емоционално и морално израстване на детето и формирането му като личност.

Относно разноските по делото.

Претенция за присъждане направените по делото разноски е направена от ищците. Разноски съдът не следва да присъжда, същите остават за сметка на всяка от страните такива, каквито са направени, тъй като производството представлява такова на спорна съдебна администрация, имащо охранителен за интересите на детето характер, независимо изхода на спора /Определение № 385/25.08.2015 г. по ч. гр. д.№ 3423/2015 г. на ВКС - I Г.О./

Така мотивиран, Софийският районен съд, 91 състав,

РЕШИ:

ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 128, ал. 1 от СК, мерки на лични отношения на Н. А. Л., ЕГН ***** и М. М. Л., ЕГН *****, с детето Мария Николаева Л., ЕГН *****, както следва: всяка втора седмица от месеца във вторник за времето от 17.00 часа, а ако детето е на училище и/или извънкласни дейности – след приключване на същите, до 20.30 часа на същия ден, както и седем непрекъснати дни през лятото, по време което не съвпада с платения годишен отпуск на майката и определения режим на лични отношения на бащата с детето.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Н. А. Л., ЕГН ***** и М. М. Л., ЕГН *****, за присъждане на разноски, като неоснователно.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в

двуседмичен срок от съобщението до страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____